

عارف درین صفت دلدادگه
بهر از نور علی در دل ضعیف کو بگو

در سر از سنان جز مرغ جانان کو بگو

بلبلان سنان سراسر کو بگو

چه گل مهر دل افروز رفت
گلشن دل را صفای کو بگو

در درمنان رخسار
جز در صفت دوائی کو بگو

بهر بهمنار دل عنقا
جز لب لعلت نفاخ کو بگو

دل شکسته از آرزو کام جانان
بهر خلع دل عذار کو بگو

در حرم سینه جلی نور علی

خلوت دل لایضا کو بگو

چشمه ما آفتاب چه کو بگو
آفتاب همه نفاخ کو بگو

در میان ما و آینه صفت ما
غیر ما مال حاجت کو بگو

چو کند لطف آینه جانان ما
کز آینه جانان لطف کو بگو

بگو جانان

بر کف جانان در این حاتم نغمه

در بار چرخ ششم دیکه کس نگیرد

بر سبزه دل چه نور معنی لام

بر خیزد باس غیرین در مسینه

ناید کس مویاقبت از پیشتر تا

از ذوق مدام ما زاهد چه فریاد

دیو معنی سحر خوریم هر چه

هر جا که فردان شد از حسن از غیظ

از این صفت از غرض با صد کوی

کز فتنه کوی از کس هم فصل ندارد

المانه جوان از جان نسیم نمان

چرخ نور سینه ما خود از نور نور

بهر زلف دل زلف چه کو بگو

سوخ و چو در عنایه کو بگو

ملکت جان را آفتاب کو بگو

بیشتر بدر از گلزاران کو بگو

زینهار رنگ نامی ز کوشش کو بگو

ما جام بگردانیم از سینه صبر دانه

بیشتر بجان حرم با حضرت جانان

عشق آرزو ز آتش در زلفی آید

بسی راه نگوید طریقه عیب مردان

هر که نماند جادو جلدش با نه

هر چه بگویش ز کوی که عیب است

هر که بیار معلوم راز از این سخنان